

În seria de autor Dick King-Smith,
la Editura Nemi au mai apărut:

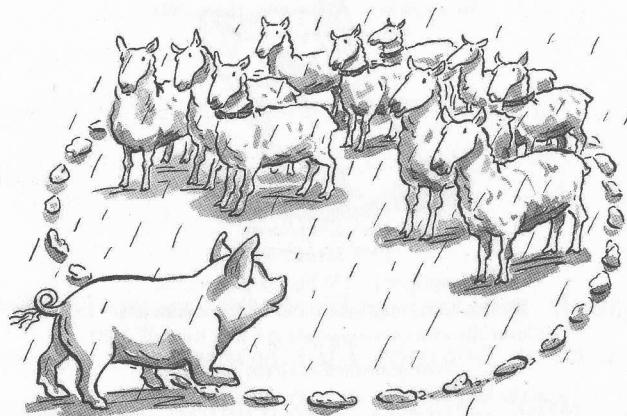
Sofia și melcul ei

Sofia și pisica ei

Ariciul confuz

Babe

povestea porcului ciobănesc

Dick King-Smith

Ilustrații de Ann Kronheimer

Traducere din limba engleză de Cristina Nan

nemi

Cuprins

1. Ghici cât cântăresc!.....	5
2. Iată! E foarte bine aşa, nu?.....	12
3. Eu de ce nu pot să învăță?.....	22
4. Un flăcău politicos	31
5. Strigă în continuare, tinere!.....	42
6. Bine, porcule!.....	54
7. Ce este aia o întrecere?	66
8. Vai, Ma!	78
9. Babe e vinovatul?.....	92
10. Să înveți pe dinafără.....	101
11. Ziua cea mare.....	114
12. Asta-i tot, băiete!	123

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KING-SMITH, DICK
Babe, povestea porcului ciobănesc / Dick King-Smith;
trad. din lb. engleză: Cristina Nan; il.: Ann Kronheimer.
București: Nemira Publishing House, 2018
ISBN 978-606-43-0123-9

I. Nan, Cristina (trad.)
II. Kronheimer, Ann (il.)

821.III

Dick King-Smith
THE SHEEP-PIG
Copyright © 1983 by Fox Busters Ltd
Illustrations copyright © Ann Kronheimer, 2003
Cover illustrations copyright © Chris Riddell, 2003
First published in Great Britain
in the English Language by Penguin Children's, 2003.

© Nemira, 2018

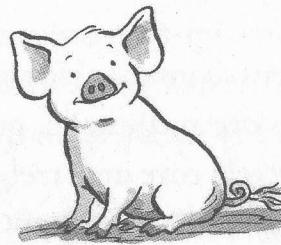
Redactor: Irina CERCHIA
Tehnoredactor: Alexandru CSUKOR
Lector: Laura CÂLȚEA

ISBN 978-606-43-0123-9

1

Ghici cât cântăresc!

- Ce-i zgomotul ăsta? a întrebat doamna Hogget, scoțându-și fața rotundă și roșie pe fereastra de la bucătărie. Ascultă, iarăși! L-ai auzit? Câtă larmă! Ce hărmălaie! Vai de mine! Ai zice că a avut loc o nenorocire sau mai ștui eu ce, ascultă și tu!

Fermierul Hogget a ascultat. Dinspre valea de obicei liniștită care se întindea la poalele fermei răzbătea o amestecătură de sunete: cântec de fanfară, strigăte de copii, zgomot de bile rostogolite și de popice căzând și, din când în

când, câte un guțat furios ce răsună în jur de zece secunde.

Fermierul Hogget a scos un ceas vechi de buzunar, mare și rotund ca o farfurie, și s-a uitat la el.

- Târgul se deschide la ora două, a zis el.
A început.

- Știu, a spus doamna Hogget, fiindcă am întârziat cu toate prăjiturile, gemurile, murăturile și conservele care ar fi trebuit să se afle la tarabă la ora asta. Și cine crezi că o să le ducă? Normal că tu, dar, înainte de toate, ce e zgometul ăsta?

Guțatul a răsunat din nou.

- Acest zgomet?

Doamna Hogget a dat din cap de mai multe ori.

Tot ce făcea, făcea îndelung, fie că vorbea sau doar dădea din cap. Fermierul Hogget, pe de altă parte, nu consuma niciodată prea multă energie și nici nu era prea vorbăret.

- Un porc, i-a răspuns el.

Doamna Hogget a continuat să dea din cap.

- Mă gândeam eu că-i un porc, asta mi-am și zis că e, doar că pe la noi nimeni nu crește porci. Kilometri întregi nu sunt decât oi în jur, aşa că mă întrebam ce caută un porc aici, ai zice că-l taie cineva, bietul animal! Aruncă o privire când duci marfa, ceea ce ar trebui să faci chiar acum, vino și dă-mi o mâna de ajutor, trebuie băgată în Land Rover, nu mai plouă, nu o să-ți fie greu, și șterge-ți cizmele înainte să intri în casă!

- Bine, a răspuns fermierul Hogget.

După ce a ajuns în sat și a livrat marfa la tarabă, fermierul Hogget a traversat pajiștea, a trecut de cortul cu distractii, dincolo de standul Mătușii Sally, de popicărie și de fanfară și s-a îndreptat spre locul din care, din când în când, răzbătea câte un guțat - o mică îngrăditură de lângă gardul care împrejmua curtea bisericii.

Lângă îngrăditură se afla preotul, cu un carnet în mâna. Pe masa din fața lui era o cutie de carton. De gardul îngrăditurii atârna un

anunț pe care scria: „Ghici cât cântăresc! Zece penny încercarea!“ În îngrăditură se afla un porc mititel.

În timp ce fermierul Hogget se uita, un bărbat s-a aplecat și l-a ridicat, scoțându-l din țarc. L-a cântărit în ambele mâini, încrustându-se și țuguindu-și buzele gânditor, în vreme ce purcelușul se zbătea nebunește și guia căt putea. Când a fost lăsat jos, s-a liniștit. Ochii lui luminoși și inteligenți i-au întâlnit atunci pe ai fermierului. S-au cântărit unul pe celălalt din priviri.

Porcul a văzut un bărbat înalt și slab, cu tenul negricios și picioare foarte lungi, iar celălalt a văzut un animal mic, gras, de un roz palid și cu piciorușe foarte scurte.

- A, apropiați-vă, domnule Hogget! l-a invitat preotul. Nu se știe niciodată, ar putea fi al dumneavoastră pentru numai zece penny. Ghiciți cât cântărește și la finalul zilei l-ați putea lua acasă!

- Nu cresc porci, a spus fermierul Hogget.

A întins brațul lung și a scărpinat porcul pe spate. L-a ridicat cu blândețe la nivelul feței. Animalul a rămas nemîșcat, fără să scoată vreun zgomot.

- Foarte ciudat! a exclamat preotul. Până acum, de fiecare dată când cineva l-a ridicat din țarc, a guiațat îngrozitor. Se pare că pe tine te place. Acum va trebui să estimezi cât cântărește.

Fermierul Hogget a pus purcelul cu grijă înapoi în țarc. A scos încet din buzunar o monedă de zece penny și i-a dat drumul în cutia de carton. A urmărit lent cu degetul lista de aproximări anterioare notate de preot în carnetelul lui.

- Au fost oferite multe variante, a comentat preotul. De la nouă kilograme până la opt-sprezece până acum.

A scris în carnetel „domnul Hogget“ și a așteptat, cu creionul pregătit.

Gânditor, fermierul a ridicat din nou încet purcelul.

Și iarăși acesta a rămas tăcut și nemîșcat.

- Paisprezece kilograme, a estimat fermierul Hogget, după care a lăsat porcul jos și a continuat: și vreo sută de grame.

- Paisprezece kilograme și o sută de grame. Mulțumesc, domnule Hogget! O să-l cântărim pe flăcău pe la patru și jumătate.

- La ora aceea nu voi mai fi în târg.

- Atunci te sunăm. Asta dacă vei avea norocul să câștigi.

- Nu câștig nimic niciodată.

Pe când se îndepărta pe pajiste, guiațul porcului a răsunat din nou când altcineva l-a ridicat din țarc.

- Chiar că tu nu câștigi niciodată nimic, a comentat doamna Hogget la ora ceaiului, când soțul ei i-a povestit pe scurt despre ce era vorba, deși întotdeauna mi-am dorit să am un porc; l-am putea hrăni cu lături și ar fi numai bun la Crăciun, ia gândește-te: jambon și slănină, cotlet de porc, rinichi, ficat, cârneați, ciolan, din sânge putem face sângerete. Sună telefonul!

Fermierul Hogget a ridicat receptorul.

- O! a exclamat el.